

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Judovska popačenost.

XIV.

Židovsko časnikarstvo izpodkopava nam vse temelje blagonaravnosti; mori torej one blage čute, katere nam je ucepilo v srca krščanstvo s svojimi uzvišenimi načeli o človekoljubji in poštenemu življenju. Čistost srca, blagost mišljenja, to sta kroni, ki določata življenje vsakega posamičnega človeka. Toda Jud je pridrivil v naše društvo, in kakor slana pomori nežne cvetke, tako nam Jud mori vsa blaga čustva, ki vežejo človeka s človekom. Židovsko časnikarstvo — uzemite v roko katerikoli list židovski — ugaja najnižji strasti, v društvu draži vse podle strasti, napaja društvo s samim otrovom. Poštenemu človeku studi se gledati podobe, katere nam razkrivajo židovski časniki, ki razne škandale tako zavijajo, da še bolj uplivajo na dovzetne živce radovednega čitatelja.

Judovsko časnikarstvo opisuje nam natanko tata, kako je kradel; pravi jasno, kaj je treba storiti, da človek izbegne kazni. Uboji in poboji opisujejo se nam vsak dan, in ker se to ponavlja vsak dan, zatopijo v bralci čut grozovitosti. Česar ne more izraziti beseda, temu pomagajo do izraza z umazanimi ilustracijami in občinstvo poseza po takih sramotnih izdelkih. Z vso natančnostjo nam rišo življenje razuzdanega dekleta, katero je ta ali oni umoril, in vse to se podaja s fotografijsko jasnostjo. Tako se ubija v mladem človeku spodobnost in lepa navada. In zakaj posega Jud po vsem tem? Zakaj podaja tako duševno hrano občinstvu. Zato, ker ve, da s tem najlaže premoti in odvrne občinstvo od drugih važnih socijalnih in političnih vprašanj, ki so danes na dnevnem redu. Teh vprašanj izogiblje se modro Jud, ker čuti, ako bi o teh vprašanjih jelo premišljati občinstvo, da bi se v prvi vrsti moralo temeljito baviti z židovskim vprašanjem. In hvala Bogu, danes je židovsko vprašanje na dnevnem redu; narodi se pripravljajo, da ga rešijo, in šele bodočnost bode nam pokazala, ali je bila prava resnoba ali le navidezna resnoba krščanskih narodov, ki se trudijo zatreti upliv Židovstva. Toda doživeti menda nikdar ne utegnemo, vsaj mi ne, da bi se do 42.000 Judov kakor okoli 70. leta po Kristusovem rojstvu izselilo v Palestino.

Spoznali jih bode po dejanji! In prišel je čas, da smo jih spoznali. Videli smo in vidimo, kako zna židovski žurnalist „navrtati“ krščanskega velikega trgovca in obrtnika. S početka ne napada, ampak hvali v listu to ali ono tvrdko, in tvrdka že ve, kaj jej je storiti. Poslati mora židovskemu mazaču dober „honorar“ v podobi stotakov, petdesetakov, ali pa tudi ceneje. To je baš tako, kadar kdo komu nasadi revolver na prsi in reče: ako ne daš, pa pritisknem. Tako so nastali revolverski žurnalisti, s katerimi nas je obdarilo „izvoljeno ljudstvo“. To je sramota, s katero je onečastil Jud žurnalistiko. Židovski žurnalst podpira le Juda, ali dela kaj s poštenimi sredstvi ali ne; to je vse jedno.

Vsa politika jim je revolverska. Pod ščitom „svobodnega tiska“ (N. Fr. Presse) skrivajo se na jedni strani, hvaleč lažisvobodo; pod ščitom demokratizma („Wiener Tagblatt“) stopili so mej ljudstvo kot zagovorniki ljudstva, češ, mi hočemo braniti delavce, ljudstvo. Na čelo lista pritiskali so pečat demokratizma, in ali je potem čudno, da ljudstvo ni moglo videti njih zakritih sleparskih namenov? Ali je čudo, da je ljudstvo v trumah drvilo se k njim ter se zbiralo pod njih zastavo demokratizma? Ali je torej čudo, da so vsi kristijanski delavci na Dunaji pali v židovsko past? Demokratizem je lepa beseda, in osobito socijalisti in demokrati kateri trde, da kapital tlačí delavca in da kapital narekuje delavcu mezdo, radi so s početka verovali v evangelij, ki jim ga je naznanjalo Dunajsko židovsko časnikarstvo na jedni strani, ker neso vedeli, da je isti Jud na drugi strani skrivaje agitiral za veliki kapital Židovstva. To je oster nož na oba kraja in tako sramotne vloge ni še gotovo igral nobeden narod na svetu.

Dolgo, da malone predolgo ni zapazilo ljudstvo sleparskih namenov Dunajskih Židov, katerih ima sam Dunaj več, nego Francija in Anglija skupaj; naposled se je vender predramilo, jelo se je odvracati od Židovstva. Največjo zaslugo ima v tem Velikonemec Schönerer, ki je s svojimi pristaši osnoval na Dunaji koncem lanskega leta velik dnevnik, kateri ima dvojni namen. Jeden namen je, da pobija Židovstvo, in to delo opravlja res dobro, ker na zadnje ne bode res Juda na svetu, katerega bi

se ne lotil. Drugi namen mu je pobijati Slovanstvo povsod in dotlej ne nehati, dokler ne izvrši Nemštvo svojega germanizatorskega poklica pri Slovanih. No, nam ni danes o tem govoriti, ker nam je le to omeniti, da ima novi dnevnik mnogo uspeha in upliva, kar se je posebno videlo pri zadnjih volitvah v mestni zastop Dunajski, kjer so zmagali „antise-mitje“, in „socijalni kristijanje“, stranka, ki je nastala zadnji čas na Dunaji, ki pa je že danes močna in tako razširjena, da je pač upati, da bode zmagala tudi pri prihodnjih državnozbornih volitvah. Ta krščanska stranka upa, da jo bodo podpirali vsi kristijanje v Avstriji, in zato apeluje z vso močjo na krščansko mišljenje zunaj Dunaja. Kar se tiče kristijanstva v obče, v tém pogledu ne bode se jim protivil nobeden kristijan, ali kar se tiče narodnih načel, v tem oziru bodo osobito krščanski Slovani odločni nasprotniki Dunajskih kristijanov. Slovani imajo v obče tu že določeno stališče. Vedo, da se ne morejo zanašati na stroge Nemce, na takozvane nemške liberalce, ki spadajo danes k raznim taborom ali strankam, t. j. k zvezi nemških nacionalcev, nemškonacionalni zvezi ali združeni levici.

V teh in v Judih imajo Slovani odločne nasprotnike v narodnih stvaréh, zlasti Judje skrbé za to, da se to nasprotstvo povečuje. In kakor vidimo, vsaka nova nemška stranka, ki nastane na Dunaji, na primer združeni nemški kristijanje, izreka odločno in brez vseh ovinkov, da hoče zatirati Slovanstvo, dasi se tako postopanje najmanj strinja s krščanskimi načeli.

V tem političnem gibanju vidijo pač Slovani, kam merijo krščanski Nemci s svojo politiko; vidijo, da jim je krščanstvo le ščit za pretvezo svojih političnih teženj. Ti nemški kristijanje izrekli so javno, da so: Deutsche, die sich der untrennbaren Zusammengehörigkeit mit dem an der Spitze der Cultur und Gesittung einher schreitenden Sechzig-Millionen-Volke bewusst geworden sind und nunmehr nur in einem Oesterreich ihr Ideal sehen, welches als deutscher Staat seiner germanisatorischen Sendung gerecht werden kann. Stranke s takimi težnjami ne morejo Slovani podpirati, ker jim tudi ni potreba iskati zavetišča pri teh Nemcih. Njih je dovolj po številu v Avstriji, in ako bi le hoteli biti solidarni, ustvarili bi lahko vzajemno

LISTEK

Troje srečanj.

(Ruski spisal J. S. Turgenev, preložil Ivan Gornik.)

I.

(Dalje.)

- No, a kaka je vsaj njiju obitelj?
- Obitelj?
- Da, obitelj, obiteljski priimek.
- Priimek... Da. Bog vedi, da ne vem.
- Ali sta mladi?
- No, ne. Tega ne.
- In kako?
- Mlajši bo nad štirideset let.
- Ti samo ugibaš.

Starosta je obmolnil.

— Kaj hočete — vi bi radi več vedeli. Mi pa ne vemo.

— No zadel si vsaj jedno besedo! vsikrilnil sem jezno.

Znajoč iz skušnje, da iz ruskega človeka, kedar jame na tak način odgovarjati, ne izvlečeš ničesar, da bi govoril (poleg tega je moj gospodar

baš legel spat in se pred vsakim odgovorom majal naprej z otročjim začudenjem razširjaje oči in s trudom odpiraje ustni, pomazani z medom prvega sladkega snu) — mahnil sem z roko in odpovedavši večerjo šel v stog.

Dolgo nisem mogel zaspati. „Kdo je ona? — spraševal sem samega sebe. — Rusinja? Ako je Rusinja, čemu govori italijanski? ... Starosta govori, da ni mlada ... A on laže ... In kdo je oni srečnik? ... Prav nič se ne more razumeti ... In kako čuden naključek! Je-li možno tako dvakrat jednako ... Sicer pa bom zvedel gotovo, kdo je in čemu je prišla sem ...“ Razburjen vsled takih brezrednih, pretrganih mislij, zaspal sem in imel čudne sanje ... Zdaj zdelo se mi je, da brodim nekje po puščavi o poludnevni vročini ... in najedenkrat vidim, da beži pred mano po razžarjenem žoltem pesku velika senčna proga ... dvignem glavo — ona, moja krasotica ziblje se po zraku, vsa bela, z dolgimi belimi krili in ne vabi k sebi. Zaženem se za njo, a ona plove lahko in hitro, jaz pa se ne morem dvigniti od zemlje in zaman razprostiram željni roki ... „Addio! — govori mi odletaje. — Čemu nimaš krilo ... Addio!“ In čuj od vseh stra-

nij razlega se Addio in vsak pesek kriči in pišče mi: Addio ... z nestrpnim, ostrim trilčkom zveni in ... jaz branim se z roko kakor komarja, — iščem jo z očmi ... a že je postala oblak in tiho dviga se k solncu; solnce trepeče, ziblje se, smeje, razprostira jej nasproti zlate dolge niti, in glej že so jo oklenile te niti in ona izginja v njih, jaz pa kričim na vse grlo, kakor besen: „to ni solnce, to ni solnce, to je italijanski pajek! Kdo mu je dal dovoljenje za v Rusijo? pokazal mu bom; videl sem, kako krade pomaranče po tujih vrtih ...“ Zdaj zdelo se mi je da grem po ozki, gorki stezici ... Spešim: mudi se mi nekam, čaka me neka nečuvna sreča, najedenkrat dviga se ogromna skala pred menoj. Iščem prehoda: grem na desno, grem na levo — prehoda ni! In čuj, za skalo začuje se hipoma glas: Passa, passa que colli ... Zove me ta glas, ponavlja svoj žalosni klic. Premetavam se nemirno, iščem najmanjše preseke ... joj! skalna stena, granit povsodi ... Passa que colli žalostno ponavlja glas. Srce umira v meni, vržem se z grudjo na gladki kamen, v besnosti razkopavam ga z nohti ... Temen prehod pokaže se na jedenkrat pred menoj ... Mrtev od radosti strmoglavim naprej ... „Ne bodi

mogočno stranko, katera bi branila svoje in spoštovala tuje ter si s tem utegnila pridobiti simpatije tudi ostalih neslovanskih življev. —st—

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 3. aprila. 1889.

Danes nadaljuje se debata o proračunu finančnega ministra. Stvar se suče brez posebnega zanimanja in brez nemilih očitaj ministro Dunajevskemu. Važna je priloga, ki smo jo dobili, poročilo budgetnega odseka o dokončanju občega računa za leto 1888. iz katerega se vidi razložek preliminarnih in istinitih dohodkov, kakor izdatkov za leto 1888. Istiniti dohodki so znašali 489.031.949 gl., preliminarni 464.235.371 gl. Dohodki so torej za 24.796.578 gl. večji. Če se odšteje 12.825.790 gl. kar se je več izdalo, kakor proračunalo, potem sledi, da so bili dohodki za 11.970.788 gl. večji, kakor pak se je računalo. —

Dopis poljedelskega ministra oznanja, da je postava o posebnih določbah o razdelitvi dedščine za kmetijska posestva srednje velikosti sankcionovana; isto se čita v današnjem „Listu Dunajskem“. Vsprejme se potem predložba o podaljšanju vrnitve ostalih obrokov državnega posojila 100.000 gl., ki se je dalo leto 1882. brezobrestno deželi Koroški povodom povodenj.

Podrobna budgetna razprava se potem nadaljuje in sicer „hišnina“. Poslanec Luzzatto obžaluje, da je vlada gluha vsem zahtevam glede urejenja hišnine in priporoča zlasti olajševanje teh davkov za Trst. Poslanec dr. Wildauer pravi, da toži vsa dežela Tirolska na prehude davke. Direktni davki so sedaj še jedenkrat toliko, kakor leta 1880. Zlasti se mora olajšati hišnina, ki uničuje po vsem ljudstvu in se vrše neprestano eksekucije. Toži potem tudi o nerazumnem postopanju davčnih uradnikov. Potem polemizuje z dr. Kronawetterjem, ki je včeraj zahteval, da se meri Tirolskeje z isto mero, kakor drugim deželam. Tirolci, pravi, imajo posebno naguenje za lepo, zdravo, čisto in povoljno stanovanje, a to bode s časoma zginilo, če se posestvo tako obtežuje. Potem sledi pikra polemika mej poslanecema Giovanelli in Wildauer, ki se suče okolo postave o hišnini in nema posebnega pomena.

Oglasil se je danes mej mnogimi družimi poslanci, ki so še govorili o pritisku davčnem, tudi gospod poslanec Pfeifer. Živo je risal stanje Dolencev zlasti in naglašal bedo, ki jo prouzročujejo davki in plačila, ki so ž njimi v zvezi. Pritožbine razne, zlasti za terjanje so prevelike in prouzročujejo davkoplačevalcem, ki ne mogo dolžnosti svojih splošni o pravem času, po vsem bedo in stisko. Nespametno, da obžalovanje vredno je tudi, da se terjajo davki o času, ko poljedelcu uprav najbolj primanjkuje denarjev, ko ima stroške na vse strani. Davki naj se nikdar ne terjajo o takem času, tako v spomladi, saj je kmetu ubožnejšemu nemogoče, da bi spravil skupaj potrebnih svot. Potem še pove gospod poslanec, da ni nikjer mogoče dobiti določbe, po kateri se izterjava davek, da je v določbeniku sploh niti navedene ni; stvar je torej čisto tajna.

Lahko se potem reče, da je opravljanje to tajeo in čisto izročeno le samovolji davkarjev. (Ves govor po stenografskem zapisniku.)

lahkomišljen! — kriči mi nekdo — ne prideš skozi“ ... Gledam: Lukjanič stoji pred menoj in grozi in žuga z rokami ... Hitro brskam po žepih: podkupiti ga hočem, a v žepih ni ničesar ... Lukjanič — govorim mu — Lukjanič, spusti me skozi, na gradil te bom pozneje. — „Motite se, signore — odgovarja mi Lukjanič, in obraz njegov dobiva čuden izraz — jaz nisem dvorni sluga: spoznajte v meni Don Kihota Lamanskega, znanega popotnega viteza. Vse življenje iskal sem svoje Dulcineje — in nisem je mogel najti, zato ne trpim, da bi vi našli svojo.“ Passa quei colli ... začuje se zopet ihteč glas. — Umaknite se, signore! — vskliknem in gotov sem, da se besno prerijem ... a dolgo kopje vitezovo zadere se mi v srce ... mrtev se zgrudim, ležim na hrbtu ... ne morem se ganiti ... in zdaj vidim — ona ustopi s svetilnico v roki, dražestno dviga jo nad glavo, ozira se v temi in previdno priplazivši se nakloni se nad menoj ... „To je torej on, ta norec! — govori s prezirljivim smehom. — Ta je oni, ki je hotel zvedeti, kdo sem jaz“ in žgoče olje njene svetilnice kaplje mi premo na ranjeno srce ... Psiheja! vskliknem z naporom in vzbudim se ... (Dalje prih.)

Ponemčevanje v šolah.

Govor dr. Gregorca v drž. zboru 22. sušca 1889.

(Po stenografskem zapisniku.)

(Dalje.)

Proti tem državnemu osnovnemu zakonu tako drzno nasprotujočim ukazom vzdignejo se najprve nekateri slovenski krajni in okrajni šolski sveti, toda ne vse uspešno. Kmalu namreč namignejo od zgoraj, da ti nemajo pravice pritoževati se zoper odredbe višjih šolskih oblastev. Sedaj poprimejo se stvari slovenski občinski zastopi, pripravljeni iti do državnega sodišča. Vender kmalu pokaže se, da jim tega treba ni, ker meseca aprila 1888 rešilo je naučno ministerstvo prvo tja došlo pritožbo Slovence ugodno, to je v zmislu člena 19. državnega osnovnega zakona. Tako na primer odloči se za štirirazredno ljudsko šolo v Šmarji na slovenskem Štajerskem slovenska materinščina kot izključni poučni jezik, nemščina pa kot neobvezni predmet za otroke, katerih stariši ob začetku šolanja ne ugovarjajo.

To je v tej šolski borbi za Slovence bila prva zmaga, za nemško-liberalni deželni šolski svet štajerski pa prvi poraz. Ta uspeh spodbudi še mnogo drugih slovenskih občin, katere zaporedoma ulagajo pritožbe zoper ponemčevalni ukaz. Kolikor jih je srečno dospelo v naučno ministerstvo, bile so vse Slovence ugodno rešeno. O tem ustraši se deželni šolski svet jako silno. Boji se, da mu ne bi popolnoma spodletelo z borbo zoper Slovence. V tej svoji sili hoče pomagati si z nekaterimi birokratskimi domačimi zdravili, najprve ustavi rešenje došlih slovenskih pritožeb; ne pusti jim odhajati v ministerstvo, ampak zadržuje jih samovlastno in protipostavno. Mej tem ukaže okrajnim glavarstvom, naj dotične občinske zastopnike zdelavajo, dokler ne preklicajo svojih pritožeb. (Čujte, čujte! na desni.) Žalostnemu nalogu je, kolikor meni znano, ustregel samo jedini okrajni glavar Brežiški, kakor čujem nerad, toda brez pravega uspeha. Preklicale so samo štiri občine!

O tej zadevi smo državni poslanci: gospod M. Vošnjak in tovariši v tej visokej zbornici stali interpelacijo do ministerstva notranjih zadev. Znano je, kako točno minister notranjih zadev na interpelacije odgovarja. Toda tukaj opazujemo izjemo; nam še do današnjega dne odgovora ni podal. Vender vkljubi temu je ona interpelacija na Graške gaspode ponemčevalce uplival kakor curek mrzle vode. Razhladila jih je tako, da sklenejo milejših strun ubrati. Razpošljejo namreč po okrajnih šolskih svetih uljudna povabila dotičnim občinam, naj še jedenkrat preudarjajo in sklepajo o svojih pritožbah, ob jednem naj pa povedo, koliko ur bi se naj učila nemščina kot neobligaten predmet in kdo bode stroške plačeval. To je bilo uljudno pa tudi zvito. No, in slovenski kmetje so tudi umeli biti uljudnimi in zvitimi, uljudnimi, ker so povabili ustregli, zvitimi, ker so primeren odgovor našli. Sklenejo namreč pri svoji pritožbi ostati in terjajo iz nova, naj se precej rešijo v zmislu člena 19. državnega osnovnega zakona. Tudi zaželjeni pedagogični pouk dali so deželnemu šolskemu svetu poudarjajoč, da ne kaže v ljudskih šolah prerano začeti s tujo nemščino, vsaj ne pred četrtnim šolskim letom in k večjemu 2 do 3 ure na teden. Zastran plačila zavračajo deželni šolski svet na § 6. šolskega zakona, iz katerega lahko sam poizve, kdo ima tukaj plačevati.

To je bil drugi poraz za deželni šolski svet Štajerski; ta je sedaj prisiljen dole pritožbe odposlati naučnemu ministerstvu, kjer bodo rešene, kakor druge, pred njimi, v zmislu člena 19. državnega osnovnega zakona. Gospodje v Gradci hoteli so vse ponemčiti, a sedaj morajo doživeti, da še tisto nepotrebno nemščino, katero smo dobrohotni Slovenci do sedaj v svojih šolah trpeli, stisnejo v prave meje. Nemško-liberalni deželni svet nahaja se v sitnih zadregah. Svetujemo, naj prečita nemškega pesnika Rückerta pesen: „Der Hausherr und die Katzen“, to je hišni gospodar in mačke (Veselosť, na desni.) ter premišljuje poslednjo vrstico „Blinder Eifer schadet nur“, to je strast slepo in le škoduje!

Visoka zbornica! Mej nemško-liberalnimi šolskimi nadzorstvi na Štajerskem pa na Koroškem in mej takozvanim nemškim Šulvereinom vlada zelo kosmato prijateljstvo. Temu dovoljujejo toliko uplivanja na naše javno šolstvo, da bomo Slovenci vselej in povsod ugovarjali. (Zelo resnično! na desni.)

Sedaj imajo Nemci tri šulvereine, namreč: nemški šulverein sploh, nemški šulverein za Nemce in katoliški nemški šulverein. Slednji je najmlajši, drugi se je rodil iz prvega, ta je pa pravi in pravcati in najstarejši liberalni nemški šulverein. Ker Jude ali Žide kot ude vsprejema, židovski denar silno rad pobira, židovske šole podpira, imenujejo ga neke vrste listi (antisemitski): pojedeni ali požidovljeni nemški šulverein. Ne umešavam se pa v ono domačo borbo Nemcev in Judov. Hočem le statističnih podatkov prečitati, ker v glavi svoji ohraniti jih ne maram. (Veselosť.) L. 1886. je nemški šulverein 9 čisto judovskih šol vzdrževal (poslanec dr. Steinwender: To ni res!), na severnem Češkem podpiral 113 šol, v katerih je bojda poleg 192 krščenih bilo 4073 judovskih otrok. — List „Vaterland“ l. 1886., št. 311. — (Živahen smeh na levi.) — Poslanec dr. Weitlof: To je neumnost! — Poslanec Vošnjak: To ni neumnost, ampak je li res, to je vprašanje!) To kaže, kako pojeden je nemški šulverein!

To šolsko društvo osnovali so takrat, ko je nemškim liberalcem poljubilo se, v avstrijske pokrajine tavun zatrobili klaverni glas: nemštvo je v nevarnosti in sedaj ima nemški šulverein nalog le domišljeno strašno vest razglaševati, pomagati in od nikogar zatirano nemštvo pogina rešiti. Po nekem izreku g. dr. Sturma, ki je tukaj gotovo dobro poučen, ima nemški šulverein biti: „narodna obramba vseh nemških liberalcev proti nestrpljivosti Slovanov in nemških konservativcev“. To pa je ravno toliko, kakor reči: požidovljeni nemški šulverein je društvo bojovniško proti nemškim konservativcem in zlasti proti nam Slovanom. Poslednje popričuje nam skoro vse njegove dosedanje delovanje. Njegova veledejanja za rešenje od nikogar zatiravanega nemštva sestavljajo se zvečinoma iz prizadevanj, mogoče veliko sicer jako zaničevanih čeških otrok in še bolj zasramovanih slovenskih zvečinoma viničarskih fantičev pobrati, materi Slaviji vzeti in materi Germaniji, ki pa tudi ni zelo brez otrok, v krilo zapbati. Da bi tako tej mnogo posebnega veselja delali, tega bi jaz ne hotel trditi. (Poslanec dr. Weitlof: Jaz tudi ne! — Živahna veselost. — Poslanec Vošnjak: No, zakaj pa vender delate tako?) Na to misel mi je pokazal zlahtni zarodnik iz Verone, vitez plemeniti Carneri, ki je nedavno tukaj djal: ni Nemcu na korist druge, to je: nas Slované, sposobne delati za konkurenco ž njim. Ta misel pripada menda najpametnejšim, katerih je kedaj ta gospod tukaj izpovedal ali kje drugod napisal. (Veselosť!)

Zastopniki nemškega šulvereina nam pogosto zatrjujejo, da je to zgolj šolsko, a ne ob enem tudi politično društvo. Toda gospodje naj tako zatrjujejo sto in tisočkrat, mi Slovani jim vender ne bomo verovali, dokler bomo čitati morali, kako baš ti gospodje na javnih zborovanjih nemškega šulvereina o šolstvu najmanje, o politiki največ govorijo. Saj je celó predsednik nemškega šulvereina, gosp. poslanec dr. Weitlof, lani v Trutnovu javno govoril, kako bode treba osnovati veliko opozicijo v tej visokej zbornici državnega zbora ter pristavil, da hoče tudi on pristopiti, ako bode ta opozicija služila nemško narodnim svrham in krščena na nemško ime. Gospoda! To so same politične reči in torej bi že umestno bilo, da bi gospodje nas, vsaj v tej visokej zbornici, dalje ne nadlegovali, češ nemški šulverein ni celó nič politično, ampak izmeš vseh skromnih najskromnejše šolsko društvo. Vere itak ne bi našli. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. aprila.

Toliko je že skoro gotovo, da bode državni zbor še sešel se po Veliki noči. Zboroval bode najbrž do srede maja, ker se koncem maja začno volitve za deželne zbore in bodo mnogi poslanci morali se udeležiti volilnih agitacij. V juniji bodeta zborovali delegaciji.

O pogajanji mej češkimi in nemškimi veleposestniki na Češkem, da bi sklenili kompromis, se nič gotovega ne poroča. O tem bodo se posvetovali nemški veleposestniki na volilnem shodu, ki bode v Pragi. Drugi nemški vodje močno odgovarjajo veleposestnike, da naj nikar ne ustopijo v deželni zbor, dokler Čehi toliko ne prijenjajo, da bodo tudi drugi nemški poslanci lahko popustili abstinenco politiko.

Nek kaplan, ki pripada ogerskeje vladnej stranki je kaj nerad glasoval za vojni zakon. Temu se pa izogniti ni mogel, ker je dobil od vladne

stranke, najbrž iz državne blagajnice, 3000 gld. za agitacije, katere bi moral povrniti, če stopi iz vladne stranke. V kakoj zadregi je, je razložil nekemu članu opozicije, katera je potem Tiszo interpelovala. Ministerski predsednik je odgovoril, da o tem nič ne ve. Iz državne blagajnice se ni nič dalo za agitacije. Če je morda stranka sama mu kaj dala, ga nič ne briga, ker ima vsaka stranka denar za take namene.

Vnanje države.

V Parizu se sedaj govori skoro samo o Boulangerji, ki je skrivaj ostavil Francijo. Ugiblje se, če je sedaj general že odigral svojo ulogo, ali se pa morda še vrne na Francosko, da nadaljuje svoje delo. Vlada se nadeja, da bode sedaj kmalu konec vsemu gibanju za tega moža. Kdo ve, če se ne moti General ima srečo in tudi več zmožnosti, nego mu jih nasprotniki priznati hočejo. Že večkrat so že mislili nasprotniki, da so ga uničili, a vselej se je nasprotno zgodilo. Njega upliv je vedno rastel. Kako tiho je bilo, ko je bil premeščen iz Pariza, v malo dneh se ga nikdo več spominjal ni. Vsakdo je mislil, da se nikdar ne povrne na površje. Bilo je drugače. Narod se je začel zanimati zanj in dobival je glasove na raznih voliščih. Vlada ga je dela v pokoji, da bi ga uničila, a s tem mu je še le razvezala roke, da je lažje deloval. Floquet ga je zmagal v dvoboju, a tudi to ni uničilo upliva njegovega temveč ga še le povečalo. Kdo mora torej trditi, da se pred volitvami z novo slavo ne vrne v Francijo.

Holandski zbornici sta sklenili, da se mora nastaviti regentstvo, ker kralj ne more več vladati zaradi bolezni. Kakor hitro naznanita predsednika ta sklep, je nastavljen regentstvo. Dokler ne bode imenovan regent, kateri zakon se ima predložiti v enem mesecu, ima državni svet kraljevsko oblast.

Parnellova pravda se je bila nekoliko pretrgala in se je sedaj zopet začela. Ta čas sta vlada angleška in list "Times" iskala novih dokazil proti Parnellu. Pravda bode trpela še nekaj tednov. Trije sodci bodo najbrž še le o binkošti predložili poročilo svoje. Kakor se govori, bode glavni Parnellov zagovornik govoril tri dni. Zaslišanje Parnella bode jako natančno in bode trajalo najmanj dva dni.

Kralj **abesinski** je pal v boji s Sudanci. Glavni vzrok porazu njegovemu je, da mu kralj Melanik ni hotel priti na pomoč. Sedaj se pa utegne v Abesiniji še uneti boj zaradi nasledstva mej kraljem Melinikom in Njeguševi nečakom Debehom.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je cerkveni občini Rifenberški za obnovljenje podružnične cerkve pri sv. Katarini 300 gld.

— (Nikolaj Zitz †.) Včeraj umrl je na Dunaji po kratki bolezni c. kr. vojaški župnik in častni kanonik, gosp. Nikolaj Zitz, porojen na Hrvatskem dne 8. avgusta 1816, v mašnika posvečen (iz semenišča Ljubljanskega) dne 31. julija 1847. Pokojni Zitz bil je vojaški kapelan v domačem 17. pešpolku (takrat Hohelohe Langenburg) in je dne 24. junija 1866 polk spremljal v bitko pri Custozzi, kjer je naša vojska slavno zmagala k čemu je naš polk mnogo pripomogel. Takratni vojak se bode gotovo še spominjali ganljivega prizora, ko je pokojnik v talari s torbico s sv. oljem čez ramo, blagoslovil ves polk, predno je šel v boj. Ta prizor se je po naročilu takratnega polkovnika naslikal v veliki obliki, po sliki pa se napravile fotografije. Zitz služil je pozneje v Zadru, potem v Gradcu, naposled na Dunaji in bil povsod pri častnikih in vojakihi jako priljubljen. Odlikovan je bil z viteškim križem Fran Josipovega reda z zlatim križem „Pro piis meritis“ in z vojno svetinjo. Pred tremi leti bil je imenovan častnim kanonikom stolnega kapitlja Ljubljanskega. Vojaki in mnogi prijatelji in znanci ohranili bodo vrlemu domoljubu in duhovniku blag spomin.

— (V Pazinu) dobil je pri državnozbornski volitvi g. Mate Mandić 141, kandidat italijanske stranke pa samo 98 glasov.

— (Sokolski družbinski večer,) ki bode jutri zvečer v čitalnični dvorani, obeta, da bode jako zabaven, kajti program je mnogovrsten in prav dobro sestavljen. Točilo se bode ta večer pristno Plzensko pivo.

— (Zloglasni dr. Mihelitsch) odložil je vender jedenkrat častno mesto kot ud okrajnega šolskega sveta Ptujškega in krajnega šolskega oglede v okolici Ptujski.

— (Narodni dom): Upravni odbor in pregledovalni odsek sta imela pretečeno sredo, dné 3. t. m. sejo. Upravni odbor se je tako-le konstituiral: Predsednik: g. dr. Alfonz Mosche; podpredsednik: g. dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški; blagajnik: g. dr. Josip Stare; tajnik: g.

Evgen Lah. Načelnštvo v pregledovalnem odseku obdrži še nadalje g. Franc Ks. Souvan. Redno nabiranje mesečnih doneskov med ljubljanskimi rodoljubi vzame v svojo oskrb „Krajcarska družba“ in se ji v ta namen dovoli potreben kredit iz društvene blagajne za pokritje stroškov. Obširneje tajnikovo poročilo o načrtu samem in njegovi izvršitvi se vzame na znanje. Upravni odbor in pregledovalni odsek prevzmeta združeno agitacijo za nabiranje podpisov in si nalogo razdelita. Razen tega rešijo se še nekatere manj važne tekoče zadeve.

— (Klub fotografov amaterjev v Ljubljani) imel je predčeranjam osnovni zbor. Temu zboru je bil namen posvetovati se v pravilih, katera je predložil g. Ivan Šubic. Ta pravila je vsprejel zbor jednoglasno in odbor jih bode predložil vladi v potrjenje. V odbor so voljeni gospodje: Vodja Ivan Šubic za predsednika, Gustav Pirc za tajnika, profesor L. Pintar za blagajnika ter za odbornika gospa Hlavka in Anton Tramte. Klub fotografov amaterjev šteje že 20 udov. Udje so Ljubljanski in unanji; Ljubljanski plačujejo na leto 6 gld., unanji pa 3 gld. na jedenkrat ali pa v mesečnih obrokih. Kaj je klubu namen, o tem se je že pisalo v našem listu, zategadel omenjamo le toliko: Kdor misli ustopiti v društvo ali pa želi v obče kakega pojasnila, naj se le obrne do odbora, kateri bode vsakemu rodovoljno ustregel z odgovorom. Društvo bode imelo svoj laboratorij v Ljubljani in bode prirejalo predavanja svojim članom, tako da se bode lahko vsak poučil o vsem, kar mu je treba vedeti za fotografiranje. Kraj, dan in uro tem predavanjem bode določil odbor in to naznanil članom po časnikih.

— (Uredništvo slovenskega teksta deželnega zakonika) nam piše: „Gospodu spisatelju uvodnega članka: „Zdravstvena organizacija za Kranjsko“ v včeranjem listu „Slovenskega Naroda“ ne ugaja beseda „cepitve koz“ (namreč: „kôz“, ne pa „kôzce“), ki smo jo rabili v razglasilu c. kr. deželne vlade z dné 16. marca 1889. l., št. 647/pr., obsežajočem ukaze, izdane na podstavi zdravstvenega zakona za Kranjsko z dné 24. aprila 1888. l., in vpraša: Zakaj se namesto te nesrečno skovane besede ne piše rajši: osepnice? — Je prav, da se včasih pogovarjamo tudi o jezikoslovnih stvaréh; zatorej mu odgovarjamo, da mi ne zavračamo besede „osepnice“, a že v Wolfovem slovarji, ki ga je spisal naš Cigale leta 1860., nahajamo, in sicer na prvem mestu: „kôze“ ali „kôzice“, ki je navadna beseda po mnogih, če ne morda po vseh slovenskih pokrajinah. Ta beseda torej gotovo ni novoskovana, kakor mi sploh ne kujemo brez posebne potrebe novih besedij, zlasti ne, ker nam ne manjka svojih že udomačenih in pravilnih. Isto tako pravi tudi Hrvat: „koze, kozice“ in tudi „ospice“, kadar govori o „osepnicah“.

— (Duhovniške premembe.) Gosp. T. Mraz, nadžupnik in dekan v Vuzenici, prevzel je sooskrbovanje župnije sv. Antona na Pohorju. — Gosp. Fr. Mešiček, provizor pri sv. Janži na Peči vrnil se je na kaplanijo k sv. Marjeti pri Šaleku. — Župnikom na Kolovratu imenovan je g. Ig. Vrančič. Sedanji upravitelj, g. Šašel, imenovan je župnikom v Adlešičih.

— (V Ločah) pri Konjicah zaprli so šolo, ker so se ondu začele osepnice.

— (Ustrelil) se je v Trstu v Rojanski vojašnici v sredo popoldne 21letni prostak Kolenc od 12. kompanije 87. pešpolka. Nagibi samomoru neznani.

— (Bekštanjska posojilnica v Ločah,) registrovana zadruga z omejeno zavezo, imela je dne 10. marca ob 3. uri popoldne pri Ploži v Ločah občni zbor. Navzočni bili so odborniki in 15 drugih zadružnikov, ki zastopajo 1.100 gld. v deležih. Prečital se je zapisnik lanskega leta in vzel na znanje. Denarničar poroča o delovanju in napredovanju posojilnice. Navzočni vzamejo poročilo z zadovoljstvom na znanje in se zahvala izreče ravna teljstvu za skrbno delovanje. Računska pregledovalca poročata, da sta knjige in račune pregledala in vse v redu našla. Občni zbor dá na to ravnateljstvu absolutorij za sestavljeni račun. Jožef Arnejc nasvetuje, da se denarničarju kot knjigovodji za pretekla tri leta dovoli 150 gld. remuneracije in 50 gld. za zadružno sobo in kurjavo za tri leta. Občni zbor pritrdi jednoglasno. Bekštanjska posojilnica v Ločah imela je leta 1888. 103.042 gld. 60 kr. denarnega prometa. Pristopilo je k tej na novo 30 zadružnikov, izstopilo pa 17, in šteje posojilnica

koncem leta 1888. 135 zadružnikov, ki imajo v deležih 3450 gld. in s pripisano dividendo 3736 gld. 13 kr. na dobrem. Hranilnih ulog uložilo se je na 49 knjižic 14.281 gld. 94 kr., izplačalo pa 11.510 gld. 84 kr. in je njih stanje z obrestmi vred koncem leta 31.983 gld. 88 kr., kateri so uloženi na 148 knjižicah. Stanje takih posojil pomnožilo se je samo za 2.231 gld. 50 kr. in znaša koncem leta 34.026 gld. 13 kr.; posojila dana so 214 zadružnikom, in sicer: na menice 31.284 gld., na dolžna pisma proti knjižbi na zemljišča 2.742 gld. in 13 kr. Vodstvo posojilnice je sestavljeno tako: Janez Geiler, ravnatelj; Jakob Knaflič, denarničar; Matevž Markovič, Janez Wohinc, Franc Lessiak, odborniki; Jožef Arnejc, Šimen Aicholzer, pregledovalca računov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. aprila. Po poročilih, ki jih je dobila „Pol. Correspondenz“ s Cetinja, se v poučenih krogih črnogorskih ne potrjuje nekaterih listov vest, da knez Nikolaj namerava, v kratkem pohoditi srbskega kralja Aleksandra v Belemgradu. Knez Nikolaj pač goji željo, da bi se mej Srbijo in Črnogoro zopet zboljšale razmere, ki zadnja leta neso bile baš povoljne; o sestanku z mladostnim srbskim vladarjem po doslej še ni bilo govora. Tudi se ne misli, ustanoviti v Belemgradu stalni črnogorski zastop.

Pariz 4. aprila. Obravnava proti ligi patrijotov je končana. Sodba se bode proglasila v soboto.

Bukurešt 4. aprila. Ministerska kriza še ni rešena. Verjetno je, da se bode zopet Rosetti pozval, da sestavi ministerstvo. Razpust zbornice je skoro neizogiben.

Peterburg 5. aprila. „Ruskij Invalid“ javlja: Z ukazom carjevim zaukazuje se, da se sestavi druga kombinovana kazaška divizija. S tem ukazom pomnoži se vojska donskih kazakov za dva, vojska kubanskih kazakov za jeden konjiški polk, vojska tereških kazakov za šest, vojska uralskih kazakov za dve sotniji, število častnikov za 245. Za to kazaško divizijo odredjene so poletne vaje v ostrogu pri Čugujevu, v Harkovski guberniji.

Razne vesti.

* (Eifflov stolp.) Preteklo nedeljo ob 1/3. uri popoldne razobesila se je na stolpu zastava, v znamenje, da se je doseglo 300 metrov višine. Zastava je 7 1/2 metra dolga in 4 1/2 metra široka. Zlati črki na njej „R. F. (Republique Française)“ sta poldrugi meter visoki. Na vrhovni plošči stal je stavitelj Eiffel in najmanj 100 oseb: ravnatelj razstave, trije mestni odborniki, dva delovodji itd. Bilo je nekoliko nagovorov, potem pa je šla družba k podnožju stolpu, kjer so bile mize pogrnene za 200 oseb in kamor se je bil baš pripeljal ministerski predsednik Tirard, ki je Eifflu in sodelavnikom njegovim čestital na velikanskem delu, kateremu on s prva ni bil naklonjen. Burno priznanje vzbudil je minister z naznanilom, da je Eiffel imenovan častnikom častne legije. Po govorih bil je za goste obed in vsa slavnost bila je prav lepa. Kakor trdi Eiffel, bode stolp do 1. maja v vseh delih popolnoma gotov.

* (Rumunsko zavarovalno društvo.) „Nationala“ odprla je oddelek v Sofiji z glavnico 300.000 frankov. Železnična poslopja je bolgarska vlada sedaj zavarovala pri tej družbi. Morda je to začetek balkanske zveze.

* (Morilec svoje matere.) Iz Linca se 2 t. m. javlja: Danes zvečer zaklal v Urfahru zloglasni, 31 letni potepuh Ramelsmüller svojo postarno mater, ker mu ni hotela dati denarja. Nečloveški sin utrl je najprej nesrečni materi, pobivši jo na tla, troje reber in ji potem ubodel dvakrat z ostrim nožem v srce. Redarja, ki sta došla prepozno na pomoč, premagala sta le z največjo silo in po strašnem trudu zlodejca, ga zvezala in peljala na dvokolnici k okrajnemu sodišču. Ramelsmüller, kateri je mnogo občeval z roparskim morilcem Steigerjem, bil je rojen v ječi in preživel tudi skoro ves čas dosedanjega življenja v ječi, kjer se je, kakor kaže zlodejstvo, res izvrstno izšolal.

Vabilo.

Ker neso jutri večer zgornji čitalniški prostori prosti, vabim uljudno vse p. n. častite gospode pevce k skupni skušnji za moj koncert danes zvečer ob 8. uri v društveno pevsko sobo.

V Ljubljani, dne 5. aprila 1889.

Fran Gerbič, pevovodja.

VABILO na DRUŽBINSKI VEČER

kateri privedi

„SOKOL“

dne 6. aprila 1889. leta

v dvorani Ljubljanske čitalnice

s sodelovanjem vojaške godbe, gospice Zvonarjeve in čveterospeva čitalniških pevcev.

V SPORED:

1. A. Konti: „Fiora“, koračnica.
2. Titi: „Slovanske melodije“, ouvertura.
3. Petje.
4. Ivanovici: „Meteor“, valček.
5. Wagner: „Pilgerchor“ iz opere „Tannhäuser“.
6. Petje.
7. Strauss: „Burschenwanderung“ polka franc.
8. „Rešpetarjeva kuharica“, soloprizor, igra gospodična Zvonarjeva.
9. Inerschütz: „Slovanske varijacije“, za krilni rog.
10. Král: „Vom Herzen zum Herzen“, polka mazurka.
11. Petje.
12. Suppe: Reminiscence iz operete: „Die Afrikareise“.
13. Csibulka: Ouvertura h komični opereti: „Der Dorfschneider“.
14. Petje.
15. Zieherer: „Die Tanzgelehrten“, valček.
16. Petje.
17. Peters: „Potpourri o slovanskih melodijah“.
18. Csibulka: „Komična koračnica“.

Začetek točno ob 8. uri.

Na to zabavo vabita častite ude Ljubljanske čitalnice in brate Sokole najuljudneje

reditelja:

Dr. Hudnik.

V. Zupanec.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Den	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. aprila	7. zjutraj	725.7 mm.	5.2° C	sl. jz.	jas.	
	2. popol.	725.1 mm.	10.4° C	z. jz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	725.6 mm.	3.8° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 6.5°, za 1.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 5. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	danes
Papirna renta	gld.	84.05	83.95
Srebrna renta	gld.	84.95	84.75
Zlata renta	gld.	111.45	111.35
5% marcna renta	gld.	99.90	99.85
Akcije narodne banke	gld.	893.—	894.—
Kreditne akcije	gld.	298.50	297.50
London	gld.	120.90	121.—
Srebro	gld.	—	—
Napol.	gld.	9.56 1/2	9.57
C. kr. cekini	gld.	5.71	5.72
Nemške marke	gld.	59.10	59.15
4% državne srečke iz l. 1864	gld.	250 gld.	139 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	gld.	100	181
Ogerska zlata renta 4%	gld.	102	90
Ogerska papirna renta 5%	gld.	94	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	gld.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	gld.	100 gld.	126
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	gld.	121	50
Kreditne srečke	gld.	100 gld.	189
Rudolfove srečke	gld.	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	gld.	120	131
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	gld.	233	75

Deželno zdravilišče
Rogatec Slatina.

Štajersko.

Postaja juž. žel: Poličane.

Sesija

maj — oktober. Bolezen prebavlj. organov.

Priležno bivanje. Prospekte pri ravateljstvu zastoj.

Zaradi mnogih oglenčev

Tempeljski vrelec.

pijača in pomešana z vinom ali ovočnimi sokovi

• prijetna okrepevalna pijača. •

Obe studenčnici dobivati se, in sicer, da je ugodnejše trošilec, v originalnih zabojih, kakor tudi v posamičnih steklenicah in vedno z nova napolnjenih v vseh boljših specerijskih prodajalnicah, drogerijah in prodajalnicah mineralnih vod v Ljubljani, kakor tudi po deželi ter pri ravateljstvu v Slatini na Spodnje Štajerskem. 239—1)

Tempeljski-, Styria-vrelec.

Ze stotletja sloveča

Glauberjeva slana kislina voda.

Pitno in kopalno zdravljenje,

z mrzlo vodo, mlekom i. t. d.

Glavna indikacija:

Prostovoljno se ponuja na prodaj posestvo št. 37 v Voklem

(pri Prodargji)

z vsemi zraven spadajočimi zemljišči
in pohištvo,

(253—2)

vse v najboljšem stanu. — Kupei naj se oglase pri Mihi Logarju, posestniku na Prebačevem h. št. 35.

500 mark v zlatu,

če Grollich-ova obrazna orème (Crème Grollich) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogre, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grollich v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo Ed. Mahr, parfumér. (652—13)

Tuji:

3. aprila.

Pri Maillet: Piker iz Velike Kaniže. — Bittner, Kank z Dunaja. — Schimen, Bonsberger z Dunaja. — Grill z Dunaja. — Winkler iz Beljaka. — Natanavski z Dunaja. — Skodler z Dunaja. — pl. Bibereigner iz Šneperka. — Ottner, Kren z Dunaja.

Pri Slonu: Globočnik iz Železnikov. — Altman iz iz Berolina. — Bettelheim iz Velike Kaniže. — Moldheim iz Karlovih varov. — Molline iz Tržica.

Pri avstrijskem cesarju: Stiebenager z Dunaja.

Prodaja drevesnih sadik.

V c. kr. gozdnem vrtu pod Rožnikom pri Ljubljani prodaja se več sto tisoč triletnih močnih smerekovih sadik po 1 gld. 50 kr., — več sto tisoč dveletnega črnega borovca po 1 gld. 70 kr., — dalje več tisoč štiriletnih jelk po 2 gld. in slednjič več tisoč dveletnih jelk po 1 gld. 20 kr.

Naročila vsprejema proti uplačilu spadajočega zneska c. kr. gozdno nadzorništvo v Ljubljani.

(248—2)

Od c. kr. dež. gozdarskega nadzorništva za Kranjsko.

CHOCOLAT MENIER

Največja tovarna na svetu.

Častne diplome na vseh razstavah.

Vsak dan se CHOCOLAT-MENIER-a prodaja več nego 50.000 kilo.

(208—2)

Dobiva se v vseh boljših prodajalnicah kolonijalnega blaga in konditorijah.

Pred ponarejanjem se svari!

Pozivni oklic

sodišču neznanim dedičem po veletržcu
Alexander Dreo.

C. kr. deželno sodišče v Ljubljani naznanja, da je dne 23. decembra l. 1888. Alexander Dreo (mati njegova je bila rojena Jozefa Friedl iz Schärding-a v Zgornji Avstriji), veletržec z žitom in posestnik zemljišč v Ljubljani, umrl, ne da bi zapustil kako poslednjo naročilo.

Ker ni sodišču znano, katerim osebam, ali če sploh komu gre dedinska pravica do njegove zapuščine, inventarovane na 658.840 gld. 92 kr. avst. velj. vrednosti, pozivljajo se vsi, ki nameravajo iz katerega si koli biti pravnega naslova kaj te zapuščine zahtevati, da

tekoma jednega leta

od zdolaj zapisanega dne naprej pri tem sodišču njih dedinske pravice napovejo ter izkazavši dedno pravico se dedičem izrečejo, ker se bo sicer zapuščina, kateri je sedaj dr. Anton Pfefferer, odvetnik v Ljubljani, kuratorjem imenovan, obravnavala in prisojila jedino le dotičnim, ki se bodo dedičem prijavili in njih dedinopravni naslov izkazali.

Del zapuščine, katerega ne bo nikdo nastopil, oziroma vsa zapuščina, ako se ne bo nikdo dedičem prijavil, se bo kot brezdedinska izročila državi.

C. kr. deželno sodišče v Ljubljani,

dne 5. marca 1889.

(202—3)